

Lorber Sámuel Fiával És Vejével

Ezen a képen Ernő bácsi látható, az anyukám testvére, aki aztán meghalt, mellette a nagyapám és apukám. Ez az első világháború alatt készült, valószínűleg szabadságon voltak otthon a férfiak. A kép Dormádon készült, a ház kertjében. Anyai nagyanyámról, Lorbert Sámuelről nem tudok semmit, mert nem élt már, amikor én megszülettem. Annyit tudok róla, hogy Slajme volt a zsidó neve. Járt jesivába, azaz vallásos zsidó iskolába. Dormádon élt, és ő volt a sakter meg a pap [rabbi]. Az egy kis falu volt, ott volt vagy tíz zsidó család, és ő volt az, aki ott mindent ellátott. Mindent ő csinált, ami a zsidó valláshoz szükségeltetik. Nem kellett akkor még Rabbiképzőt végezni ahhoz, hogy valaki rabbi legyen. Aztán ő volt a korelnök. Az ő udvarán volt az imaház, s ő tartotta az istentiszteleteket. Még mindig tudom, hol állt a házuk, bár azóta már új ház áll azon a helyen Dormádon, az első világháborús emlékmű mögött. Különben arra az emlékműre az édesanyám testvérének, Lorber Ernőnek is fel van vésve a neve, aki hősi halált halt az első világháborúban, 1918-ban. Lövést kapott, halálos betegen hazahozták, és Magyarországon, egy kórházban halt meg.